

آمریکا بزرگ‌ترین حضور نظامی پس از دهه ۹۰ را در اطراف ونزوئلا آغاز کرد؛

شمارش معکوس جنگ در کارائیب

به‌آب‌های آمریکای لاتین اعزام شده اما باید توجه داشت این ناو، که در سال ۲۰۱۷ به خدمت گرفته شد، بزرگ‌ترین ناو هواپیمابر جهان است و بیش از ۵هزار ملوان در آن خدمت می‌کنند. تحلیلگران نظامی می‌گویند این سطح از حضور در منطقه کارائیب، بزرگ‌ترین حضور نظامی آمریکا در این بخش از جهان پس از عملیات اشغال پاناما در سال ۱۹۸۹ به شمار می‌آید. هم‌زمان، ونزوئلا نیز اعلام کرده است که «گسترده‌ترین استقرار نیروهای زمینی، دریایی، هوایی، رودخانه‌ای و موشکی» را آغاز کرده و شبه‌نظامیان مردمی نیز در آماده‌باش قرار گرفته‌اند.
بسیار این وصف، از یک سو واشنگتن می‌گوید هدف اصلی، عملیات ضد قاچاق است، و از سوی دیگر کاراکاس این را تهدیدی مستقیم علیه حاکمیت خود می‌داند و حالا این تناقض در دل گزارش‌ها و تحلیل‌ها کاملاً به چشم می‌خورد.

چرا آمریکا دغدغه مাদورو و ونزوئلا را دارد؟

آمریکادر دور دوم دولت ترامپ، نه تنها اتهاماتی را علیه مادورو مطرح کرد، بلکه جایزه اطلاعاتی برای دستگیری او را به ۵۰ میلیون دلار افزایش داده است. واشنگتن مدعی است که مادورو با

در حالی که جهان با بحران‌های متعدد در عرصه بین‌المللی دست‌وپنجه نرم می‌کند، منطقه

آمریکای لاتین به کانونی از تنش‌ها تبدیل شده است. حضور ناگهانی و غیرمنتظره ناو هواپیمابر جرالد فورد ار تنش ایالات متحده و گروه ضربتی همراه آن در منطقه کارائیب نشانه‌ای از تشدید جدی رقابت‌های ژئوپلیتیکی میان واشنگتن و کاراکاس به‌شمار می‌رود. در همین حال، نیکولاس مادورو، رئیس‌جمهور ونزوئلا قانون تشکیل «فرماندهی جامع دفاع ملی» را امضا کرده و هشدار داد که کشورش برای دفاع مسلحانه آماده است و حالا این تحرکات هم از سوی ونزوئلا و هم از سوی آمریکا، فضای منطقه را به سمت احتمال تقابل نظامی سوق داده است.

اما مطابق آنچه از منابع مختلف منتشر شده، دو سوال مهم در مرکز این تحولات قرار دارد: نخست، آیا این تحرکات واقعاً مقدمه جنگی تمام‌عیار است یا صرفاً نمایش قدرت از سوی آمریکا قلمداد می‌شود؟ دوم اینکه چرا دولت دوم ترامپ به‌طور ویژه کشور ونزوئلا و نظام سوسیالیستی بولیواری آن را هدف گرفته است؟

گروه مطابق گزارش‌ها، آمریکا اعلام کرده که گروه ضربتی ناو فورد برای «مختل کردن قاچاق مواد مخدر و تضعیف سازمان‌های جنایتکار فراملی

خبرگزاری فرانسه به نقل از منابع آگاه نوشت «ائتلاف بازسازی و توسعه» شامل بر چندین حزب شیعه و حامی «محمد شیعاع السودانی»، نخست‌وزیر عراق «پیروزی بزرگی» در انتخابات پارلمانی کسب کرده است. یک مقام نزدیک به نخست‌وزیر عراق به خبرگزاری فرانسه گفت این ائتلاف بعد از انتخابات روز سه‌شنبه به یک پیروزی بزرگ دست پیدا کرده است. ۲ منبع دیگر هم گفتند ائتلاف نخست‌وزیر عراق با کسب نزدیک به ۵۰ کرسی «برنده بزرگ‌ترین بلوک پارلمانی شده است». انتظار می‌رود نتایج رسمی انتخابات پارلمانی عراق امشب توسط کمیسیون انتخاباتی این

یک روز پس از انفجار انتحاری در بیرون دادگاهی در اسلام‌آباد پس‌ردفاع پاکستان گفت احتمال اقدام نظامی در افغانستان زرد نمی‌کند.
خواجه محمد آصف گفت حمله دیروز را باید «شروع مخاصمه» از سوی کابل تلقی کرد. در انفجار انتحاری روز سه‌شنبه، ۲۰ آبان در پایتخت پاکستان دست کم ۱۲ نفر کشته و ۲۷ نفر زخمی شدند. وزیر دفاع پاکستان پس از این حمله گفت: «حاکمان کابل می‌توانند تروریسم در پاکستان را متوقف کنند، اما کشاندن این

هوگو چاوز بر ونزوئلا حاکم است؛ ساختاری که آمریکا آن را تهدیدی برای منافع خود در نیم کره

غربی می‌بیند. در این راستا اهمیت ژئوپلیتیکی و منابع طبیعی ونزوئلا هم مطرح است. این کشور با داشتن بزرگ‌ترین ذخایر نفتی جهان موقعیتی راهبردی در آمریکای لاتین، همواره برای واشنگتن جذاب بوده است. بازیگران آمریکایی بر این باورند که نظام مادورو، با اتکا به درآمدهای نفتی و جریان قاچاق مواد مخدر، توانسته وفاداری تش و نیروهای امنیتی را تضمین کند؛ وضعیتی که آمریکا می‌خواهد آن را تضعیف کند تا بتواند نفوذ و کنترل

بیشتری در منطقه به دست آورد. همچنین اقداماتی مانند اعزام ناو فورد، به‌بازسازی پایگاه دریایی مترو که دوران جنگ سرد در کارائیب و استقرار جنگنده‌های اف-۳۵ در پورتو ریکو، در کنار حضور نیروی زمینی آمریکا در جنگل‌های پاناما همگی بیانگر این هستند که واشنگتن احتمالاً در پی ایجاد قدرتی دائم برای فشار بر ونزوئلا است. به این ترتیب، اهداف آمریکارامی‌توان در سه سطح مقابله با جریان مخدر، تضعیف و نهایتاً تغییر نظام مادورو و همچنین بازسازی نفوذ ژئوپلیتیک در منطقه خلاصه کرد.

واکنش بازیگران بین‌المللی چیست؟

در مورد واکنش‌های بین‌المللی باید گفت که چین و روسیه از مدت‌ها پیش روابط استراتژیک با ونزوئلا دارند و مادورو در سفر به مسکو معاهده مشارکت و همکاری استراتژیک امضا کرده است. با این حال سرگئی لاوروف، وزیر امور خارجه روسیه اخیراً تأکید کرده که هیچ درخواست رسمی برای کمک نظامی از ونزوئلا دریافت نشده است. در حقیقت، روسیه علاقه‌مند است از منافعش دفاع کند اما احتمال ورود مستقیم به عملیات نظامی را کم‌تر می‌داند. چین نیز ضمن حمایت دیپلماتیک، محاسبه می‌کند که هرگونه تشدید جنگ بتواند به زیان اقتصاد و ثبات منطقه‌ای تمام شود.

از سوی دیگر ژان نوتل بارو، وزیر خارجه فرانسه به شدت نسبت به تحرک نظامی آمریکا در کارائیب ابراز نگرانی کرده و آن را «نقض قوانین بین‌المللی» خوانده است. این نگرانی بیش از آنکه صرفاً سیاسی باشد، حامل پیامدهایی برای کشورهای اروپایی با سرزمین‌های فرامری در کارائیب است. ضمن اینکه کشورهایی مانند کلمبیا که روابط پیچیده‌ای با ونزوئلا دارند نیز واکنش نشان داده‌اند. به عنوان مثال گوستاو پترو، رئیس‌جمهور کلمبیا، دستور توقف اشتراک‌گذاری اطلاعات امنیتی با آمریکا را صادر و واشنگتن را به قتل غیرنظامیان متهم کرده است.

خبر

بازیگران آمریکایی بر این باورند که نظام مادورو، با اتکا به درآمدهای نفتی و جریان قاچاق مواد مخدر، توانسته وفاداری ار تش و نیروهای امنیتی را تضمین کند و این دقیقاً همان وضعیتی است که آمریکای می‌خواهد آن را تضعیف کند تا بتواند نفوذ و کنترل بیشتری در منطقه به دست آورد

فرجام سخن

به نظر می‌رسد که ورود ناو فورد و تشدید نیروهای آمریکایی در منطقه، بیشتر شبیه یک نمایش قدرت هشداردهنده است تا آغاز یک جنگ قطعی. باید توجه کرد که اگرچه ناو فورد و گروه همراه آن سطح بالا و قابل توجهی دارد، اما تاکنون آمریکا اعلام نکرده که حمله زمینی یا هوایی گسترده علیه خاک ونزوئلا را آغاز کرده و در ادبیات رسمی واشنگتن، تمرکز هنوز بر «مبارزه با قاچاق» بوده است.

از سوی دیگر باید توجه شود که حمله مستقیم به ونزوئلا مخاطرات فسراوان دارد و ارتش آن، هر چند که تحلیل رفته است اما هنوز توان قابل توجهی دارد. همچنین تحلیل‌ها نشان می‌دهند که آمریکابه احتمال زیاد ابتدا به اهداف مشخص‌تر مانند فرودگاه‌ها، بنادر، زیرساخت‌های مواد مخدر حمله خواهد کرد و ورود مستقیم به جنگ عمومی نخواهد داشت. در مقابل باید توجه کرد که مادورو با امضای قانون فرماندهی جامع دفاع، ناوگان مردمی و ارتش را آماده کرده است؛ اقدامی که نشان می‌دهد کاراکاس قصد سازش ندارد و چنین آمادگی می‌تواند آمریکا را در تصمیم برای حمله محتاط‌تر کند.

با این همه، امکان درگیری گسترده رانمی‌توان کاملاً رد کرد. اگر واشنگتن روزی تصمیم بگیرد که تئوری «روزهای مادورو به شماره افتاده است» را به مرحله اجرا بگذارد، شرایط می‌تواند به سرعت به بحران تبدیل شود. مادورو نیز پیش از این اعلام کرده است که میلیون‌ها مردوزن مسلح در سراسر کشور حاضر هستند و این رجزخوانی‌ها نشان از تشدید سطح تقابل و تنش دارد. در نهایت، ورود ناو فورد را باید به عنوان هشدار جدی از سوی آمریکا ارزیابی کرد؛ هشداری به ونزوئلا، به آمریکای لاتین و به جهان که صبر واشنگتن ممکن است پایان یابد. بر این اساس در آستانه یک فصل بسیار حساس قرار داریم؛ فصلی که نه فقط برای ونزوئلا و آمریکا، بلکه برای تمام بازیگران منطقه‌ای و بین‌المللی، پیامدهای تعیین‌کننده‌ای خواهد داشت.

صربستان: اروپا آماده جنگ با روسیه می‌شود

الکساندر ووچیچ، رئیس‌جمهور صربستان اعلام کرد که بر اساس تحلیل اواز واقعیت‌های موجود، جنگ میان اروپا و روسیه به‌طور فزاینده‌ای قابل پیش‌بینی شده و کشورهای اروپایی برای آن آماده می‌شوند. او در گفت‌وگو با شبکه تلویزیونی «پینک» با اشاره به سخنان رئیس‌سناد نیروهای مسلح فرانسه، ژنرال «فابین ماندون»، که گفته بود ارتش فرانسه باید ظرف سه ماه در انتخابات ۲۰۲۱ بین میزان ۴۱ روسیه باشد، اظهار داشت: «وقتی به واقعیت‌ها نگاه می‌کنم، به این نتیجه می‌رسم که جنگ میان اروپا و روسیه روز به روز محتمل‌تر می‌شود. این

سازمان ملل: شرایط زنان در سودان فاجعه‌بار است

سودان»، گفت که شهادت زنان از این شهر از رنج‌های وحشتناکی پرده برداشته است. او اشاره کرد که «با تخریب و غارت آخرین بیمارستان شهر، زنان باردار مجبور شدند در خیابان‌ها زایمان کنند». بر اساس گزارش‌های حقوق بشری، نیروهای واکنش سربره (RSF) اخیراً اکثر گذشته کنترل الفاشر، مرکز استان دارفور شمالی را به دست گرفتند؛

آنا موتافاتی، مدیر منطقه‌ای این هیئت در شرق و جنوب افریقا در یک نشست خبری در ژنو اعلام کرد: «هر روزی که جامعه جهانی در اقدام تاخیر می‌کند، زنی زیر آتش بمباران زایمان می‌کند، یا کودکی از گرسنگی می‌میرد، یا زنی بدون دسترسی به عدالت ناپدید می‌شود». موتافاتی با توصیف شهر «الفاشر» به عنوان «قلب فاجعه در

جهان نما

پالتیکو:

طرح مهم ترامپ برای غزه احتمالاً با شکست مواجه شود

اسناد خصوصی که در بین مقامات آمریکایی در گردش است، بر فقدان مسیر روشن رو به جلو برای اجرای طرح صلح غزه تأکید می‌کند. پایگاه خبری پالتیکو که به این اسناد دسترسی پیدا کرده می‌نویسد: خلاصه این اسناد ماه گذشته یک طی سمپوزیوم دو روزه با حضور چند صد نفر برای فرماندهی مرکزی ایالات متحده و اعضای مرکز هماهنگی مدنی-نظامی تازه تأسیس، که به عنوان بخشی از توافق صلح بین اسرائیل و حماس در جنوب سرزمین‌های اشغالی تأسیس شده، ارائه شد. این گزارش نگرانی‌های خاص در مورد امکان استقرار نیروهای بین‌المللی ایجاد ثبات (یک ابتکار امنیتی چندملیتی که برای حفظ صلح در غزه در نظر گرفته شده است) را مطرح می‌کند. بخشی از گزارش که مربوط به اتصال مراحل اول و دوم طرح صلح است با علامت سوال نشانه‌گذاری شده که بر عدم قطعیت در مورد چشم‌انداز آن تأکید دارد.

در مطالب ارائه شده در این سمپوزیوم، مطالبی از آژانس‌های دولتی آمریکا، «گزارش‌های وضعیت» در مورد شرایط غزه و اسناد مشاوره‌ای از «موسسه بلر»، اندیشکده‌ای که توسط «ژونی بلر» نخست‌وزیر سابق انگلیس اداره می‌شود، دیده می‌شود. ۶۷ اسلاید بخشی، تصویری واضح از موانعی که دولت ترامپ و متحدانش در منطقه برای ایجاد «صلح پایدار» مورد نظر ترامپ با آن مواجه هستند، ترسیم می‌کنند که در تضاد کامل با بافتل‌های خوش‌بینانه مقامات ارشد واشنگتن هستند. ادی واسکوئز، سخنگوی وزارت امور خارجه آمریکا در تیم مقامات دولت مسئول تحقق طرح صلح گفت: «این داستان نشان دهنده بی‌اعتنایی کامل به تلاش برای غزه است. همه می‌خواهند فقط بخشی از تلاش ترامپ برای صلح خاورمیانه باشند.»

در این گزارش‌ها هشدار داده شده که ترامپ می‌تواند در همان باتلاقی گرفتار شود که بسیاری از روسای جمهور سابق آمریکا گرفتار آن شده‌اند، یعنی میانجیگری در یک درگیری را پنجل در خاورمیانه بدون منابع یا مشارکت‌های لازم برای پیشبرد یک طرح. یکی از شرکت‌کنندگان در این سمپوزیوم می‌گوید: «جز ثبات چگونگی اجرای عملی این معاهده صلح، کاملاً از خود معاهده جداست. همه فقط در سطح کلان و نظری صحبت می‌کنند و هیچ کس درباره عملیات یا تاکتیک‌های اجرایی حرفی نمی‌زند.»

این ارائه، از جمله بخشی با عنوان «کار سخت اکنون آغاز می‌شود: اجرای طرح رئیس‌جمهور ترامپ»، راه‌حل‌های سیاسی مشخصی را پیشنهاد نمی‌دهد. در عوض، موانع متعددی را که واشنگتن و شرکایش در تلاش برای تبدیل آتش‌بس بین اسرائیل و حماس به یک طرح صلح پایدار و بازسازی با آن مواجه هستند، مطرح می‌کند. ارتش آمریکا یکسری طرح‌ها درباره چگونگی حمایت از یک انتقال در غزه دارد اما وزارت امور خارجه که به دلیل کاهش کمک‌های خارجی و سایر تغییرات ضعیف شده است، هنوز نقش مهمی در توسعه‌ی گزینه‌ها ایفا نکرده است.

دیوید شنکر، دستیار وزیر خارجه آمریکا در امور خاورمیانه در دوره اول ریاست جمهوری ترامپ به این مساله اشاره دارد که دولت تعداد معدودی افراد را دارد که با یکسری مشکلات و بحران‌های بزرگ در سراسر جهان دست و پنجه نرم می‌کند و خود غزه فقط یک مشکل بزرگتر محسوب می‌شود. وی می‌گوید: «این یک کار بزرگ است و شما باید توجه ویژه‌ای به آن داشته باشید. دولت‌س از آتش‌بس اولیه و آزادی گروگان‌ها، پیروزی خود را جشن گرفت، اما تمام کار سخت، کار سخت واقعی، همچنان باقی است». یکی از افراد شرکت‌کننده در این سمپوزیوم گفت که این رویه شامل لزوم پاسخگویی کافی دولت به تخریب شدید زیرساخت‌های فیزیکی با غزه می‌شود.

بزرگ‌ترین موانع پس از دو سال جنگ غزه بسیار گسترده هستند. علاوه بر تشکیل نیروی بین‌المللی ایجاد ثبات، این موانع شامل مدیریت تردید اسرائیل برای خروج از غزه و همچنین تأمین نیروی انسانی مناسب برای نهادهای کلیدی مانند «هیات صلح» است که بر طرح صلح نظارت خواهد داشت. از همه مهمتر، دولت باید با تعامیل تشکیلات خودگردان فلسطین برای شکل‌دهی به وقایع غزه علی‌رغم مخالفت اسرائیل و همچنین با تردیدهایی در مورد تعهد متحدها به تأمین رهبری و منابع، مقابله کند.

در یکی از این اسناد آمده است، نهاد فلسطینی که در نهایت بر غزه حکمرانی می‌کند «به یک حمایت طولانی مدت بین‌المللی و آمریکایی نیاز دارد. نیروهای امنیتی و پلیس ممکن است برای دهه‌ها به بوجه و مشاوره خارجی نیاز داشته باشند». یکی از اسلایدهای ارائه شده با عنوان «گزارش وضعیت غزه» که توسط موسسه بلر تهیه شده و تاریخ آن ۱۲ تیر برمی‌گردد، به بررسی ویرانی عظیم پس از جنگ می‌پردازد و مجموعه‌ای از سوالات بی‌پاسخ را مطرح می‌کند، از جمله اینکه هر گونه گذار با چه سرعتی می‌تواند رخ دهد و حماس تا چه حد برای خلع سلاح همکاری خواهد کرد.

در حال حاضر فقط ۶۰۰ کامیون کمک در روز به این منطقه می‌رسد و «مشکلات و موانع بزرگی» برای توزیع مقدار لازم کمک‌ها باقی مانده است. سندی دیگر که بر روی آن «تهدیدها برای عملیات امنیتی و بشردوستانه در مناطق عاری از حماس در غزه» نوشته شده، استدلال می‌کند: «حماس در حال خرید زمان برای تثبیت نهایی کنترل است. هر تأخیری به نفع آنهاست.» در این گزارش آمده است که حماس از تاکتیک‌هایی مختلف برای بازیابی قدرت استفاده خواهد کرد.

